

Ung dansk fotografi '24 Young Danish Photography '24

Ánitá Beikpour
Liesel Burisch
Lydia Ö Diakité
Before Forgetting
Javier Tapia
Barly Tshibanda /
The Bridge Radio

Kurateret af / curated by
HEIRLOOM
center for art and archives

FOTO-
GRAFISK
CENTER

02.11.-
15.12.24

Forord

Det er med stor glæde, at Fotografisk Center præsenterer årets udgave af *Ung dansk fotografi*, der siden 1998 har givet et årligt bud på nye talenter og tendenser på den danske fotokunsts scene i samarbejde med en indbudt gæstekurator. I år har vi inviteret HEIRLOOM center for art and archives til at kuratere årets udstilling.

HEIRLOOM er et researchbaseret kunstcenter og udstillingssted med fokus på oversete kunstneriske arkiver og samlinger. Stine Hebert og Johanne Løgstrup står bag organisationen, der retter særlig opmærksomhed på flygtige værkpraksisser med hovedfokus på kunst fra 1960 og frem, samt diskussioner omkring køn, identitet og transnationale udvekslinger. Gennem nye kuratoriske bearbejdnings rykker HEIRLOOM ved fastgroede forestillinger om arkivets karakter, rolle og betydning. HEIRLOOM (arvestykke på dansk) er i ordets betydning også en genstand, som rejser gennem tid og generationer, ladet med skiftende betydninger. Et arvestykses værdi er aldrig entydig, og netop forhandlingen omkring, hvad der tildeles værdi afspejler HEIRLOOMs kuratoriske tilgang til arkivet. På samme vis kan det fotografiske medie også betragtes som en genstand, der siden dets opfindelse i 1800-tallet har rejst gennem tid og generationer, med skiftende betydninger, og hvis værdi og status har ændret sig gennem tiderne. Med denne spændende og relevante kuratoriske praksis har vi inviteret HEIRLOOM til at tage en status på det fotografiske medie anno 2024, da fotografiet også er et medie der på forskellig vis forholder sig og er forbundet til begrebet arkiv – fx i form af vores egne private arkiver på vores telefoner, institutionelle arkiver og samlinger eller personlige, kunstneriske, skjulte eller usynlige arkiver, der graves frem og kastes lys på i nutiden eller fremtiden.

I dag er den fotografiske billedkultur i høj grad baseret på digitale teknologier og medier snarere end individuelle og fysiske objekter, der fremkaldes på papir. Vi sender og forbruger fotografier via skærme, der er interfacet for måden vi interagerer med fotografiet på i dag. Dette er udgangspunktet for årets udstilling, hvor den digitale skærm og de digitale billeder bogstaveligt talt indtager Fotografisk Centers udstillingsrum som projektioner og parallelle digitale billedstrømme gennem seks forskellige kunstnerskaber i et frontalt møde med publikum. Årets udstilling gør op med en fysisk og lineær temporalitet, og berører således ikke kun spørgsmål om fotografiet som et fysisk eller digitalt objekt, men også hvordan vi interagerer med fotografiet på i dag, og hvordan fotografiet indgår i en større kulturel kontekst og billedkultur på tværs af globale forbindelser, og på tværs af tid og rum.

HEIRLOOMS eget udstillingssted i Sølvgade i København vil sideløbende med *Ung dansk fotografi '24* vise udstillingen *Things Change Anyway: Trying, Feeling* af MC Coble & Louise Wolthers, der er baseret på parrets omfattende private fotoarkiv over udviklingen af deres parforhold og fælles levede liv. Udstillingerne er blevet til i dialog med hinanden og har begge fokus på at udforske historiefortælling som en ikke-lineær temporalitet.

Jeg vil gerne rette en stor og varm tak til Johanne Løgstrup og Stine Hebert for et inspirerende samarbejde og for deres store engagement. Også stor tak til dem for at bidrage med indsigtsfulde tekster om begge udstillinger og om de deltagende kunstners værker i nærværende publikation. Samme store tak skal lyde til de seks kunstnere i *Ung dansk fotografi '24* for deres deltagelse i udstillingen: Before Forgetting, Ánitá Beikpour, Liesel Burisch, Lydia Ó Diakité, Javier Tapia og Barly Tshibanda / The Bridge Radio. Ligeledes en stor tak til MC Coble og Louise Wolthers for at åbne deres private fotoarkiv og op udfolde det i udstillingen *Things Change Anyway: Trying, Feeling* hos HEIRLOOM.

For økonomisk støtte til *Ung dansk fotografi '24* vil jeg gerne rette en stor tak til Statens Kunstfond og Augustinus Fonden, der støtter Fotografisk Centers udstillingsprogram i 2024. Også stor tak til Københavns Kommune, som støtter driften af Fotografisk Center.

For realisering af udstillingen *Ung dansk fotografi '24* vil jeg gerne takke vores gode partner DGI Byen og deres altid dygtige og dedikerede installeringsteam ledet af Morten Brohammer. Ligeledes vil jeg gerne sige en stor tak til kuratorassistent Katrine Christensen, layouter Kevin Broadbery, bogholder Rikke Berg, studentermedhjælper Laura Lise Houmann og universitetspraktikanter Helena Helveg Petersen, Malene Præstmark og Jirina Hribalova for deres engagement og bidrag til at realisere udstillingen. Ligeledes skal der lyde en stor tak til resten af kunsthallens medarbejdere og frivillige for uvurderligt engagement og hjælp.

Signe Kahr Sørensen
Direktør, Fotografisk Center

Preface

It is with great pleasure that Fotografisk Center presents this year's edition of *Young Danish Photography*, which has showcased emerging talents and trends on the Danish photographic art scene annually since 1998, in collaboration with a guest curator. This year, we have invited HEIRLOOM center for art and archives to curate the exhibition.

HEIRLOOM is a research-based art centre and exhibition space dedicated to overlooked artistic archives and collections. Founded by Stine Hebert and Johanne Løgstrup, the organisation focuses on ephemeral artistic practices, particularly those emerging from the 1960s onwards, as well as on conversations around gender, identity and transnational exchanges. Through new curatorial formats, HEIRLOOM challenges entrenched ideas about the archive's character, role and significance. An heirloom is an object that travels through time and generations, imbued with shifting meanings. The value of an heirloom is never clear-cut, and the negotiation of what is assigned value reflects HEIRLOOM's curatorial approach to the archive. In the same way, the photographic medium can be seen as an object which since its invention in the 19th century has travelled through time and generations, carrying shifting meanings, its value and status changing throughout history. With this engaging and relevant curatorial practice, we have invited HEIRLOOM to take stock of the photographic medium in the year 2024. Photography is intrinsically connected to the concept of the archive in various ways—be it our own personal archives on our phone, institutional archives and collections, or private, artistic, hidden or invisible archives which are unearthed and brought to light in the present or the future.

Today, photographic image culture is largely based on digital technologies and media, rather than individual and physical objects developed on paper. We send and consume photographs through screens, which serve as the interface for our interactions with photography. This serves as the starting point for this year's exhibition, where digital screens and images quite literally occupy Fotografisk Center's exhibition space as projections and parallel digital image streams presenting six different artistic practices in a head-on encounter with the audience. This year's exhibition breaks with physical and linear temporality, addressing not only questions about photography as a physical or digital object, but also how we engage with photography today and the role of photography within a broader cultural context and image culture, transcending global connections, and across time and space.

Concurrently with *Young Danish Photography '24*, HEIRLOOM will present *Things Change Anyway: Trying, Feeling* by MC Coble & Louise Wolthers at its exhibition space on Sølvgade in Copenhagen. The exhibition is based on the couple's extensive private photo archive documenting the evolution of their relationship and shared life. Both exhibitions have been developed in conversation with one another, focusing on storytelling as a non-linear temporality.

I would like to extend my warmest thanks to Johanne Løgstrup and Stine Hebert for an inspiring collaboration and for their dedication, as well as for their insightful contributions to this publication on both exhibitions and the works of the participating artists. I also wish to thank the six artists in *Young Danish Photography '24* for their participation: Before Forgetting, Ánitá Beikpour, Liesel Burisch, Lydia Ó Diakité, Javier Tapia and Barly Tshibanda / The Bridge Radio. Additionally, I would like to thank MC Coble and Louise Wolthers for opening their private photo archive and unfolding it in the exhibition *Things Change Anyway: Trying, Feeling* at HEIRLOOM.

For financial support for the exhibition *Young Danish Photography '24*, I offer my sincere thanks to the Danish Arts Foundation and Augustinus Foundation, which support Fotografisk Center's exhibition programme in 2024. Also a big thank you to Copenhagen Municipality for its support of Fotografisk Center's operations.

For the successful realisation of the exhibition *Young Danish Photography '24* I want to thank our wonderful partner DGI Byen, along with their skilled and dedicated installation team led by Morten Brohammer. A special thanks goes to curatorial assistant Katrine Christensen, layout designer Kevin Broadbery, bookkeeper Rikke Berg, student assistant Laura Lise Houmann and interns Helena Helveg Petersen, Malene Præstmark and Jirina Hribalova for their commitment and contributions to making the exhibition a reality. Finally, thank you to the rest of Fotografisk Center's staff and volunteers for their invaluable dedication and support.

Signe Kahr Sørensen
Director, Fotografisk Center

Ung dansk fotografi '24

Af Stine Hebert og Johanne Løgstrup,
HEIRLOOM center for art and archives

Vi dokumenterer vores liv og omgivelser med vores mobilkameraer som aldrig før, og der hersker ingen tvivl om fotos fortsat udgør en vigtig del af vores hverdag, men samspillet med billederne, når først de er taget, er væsentligt forandret fra det analoge kameras tid. Vi fremkalder ikke længere de billeder vi tager. Billederne bliver på skærmen, som det eneste interface for langt de fleste af os, og dominerer derfor måden vi interagerer med fotografiet på i dag.

Vi distribuerer og konsumerer billeder via skærme, og at tale om en materialitet forbundet med fotografiet hører næsten til de støvede familiealbums fra fortiden. Den indbyggede teknologi i telefonens lommekamera kan optimere ældre billeder og manipulere manifestationen af hvad vi ser – og har samtidig potentialet for helt at løsrive motivet fra dets forestilling om et oprindeligt ”her og nu”. Tidsligheden, der lå i det trykte billede, som faldede over tid, er ikke længere mulig at afkode, og blikket møder derfor ofte en åben horisont, når vi ser på et fotografi i 2024.

Den teknologiske og økonomiske udvikling har gjort at vi i dag er blevet bevidste om globale forbindelser på tværs af tid. Vi lever ikke længere i parallelle tider i forhold til hinanden rundt omkring på jorden, men sameksisterer i en global nutid. Disse erfaringer kommer til udtryk i vores kultur og står tydeligt frem gennem den kunst som produceres.

Ung dansk fotografi '24 tager status på fotografiet via præsentationer af seks kunstnerskaber og kollektiver, der alle forenes i en kritisk stillingtagen af fastlåste forestillinger om lineær temporalitet og kronologi. I tråd med HEIRLOOMs kuratorisk arbejdsform er udstillingen tilrettelagt ud fra ønsket om at suspendere behovet for

at definere, hvornår noget er ungt eller gammelt, dansk eller globalt, fra i dag eller i går, og at frisætte og genforhandle den værdisættelse, der historisk er blevet lagt i disse kategorier.

Udstillingen består af en billedstrøm, som blander nye produktioner med allerede eksisterende værker. Alle bidrag vises som projektioner i et frontalt møde for beskueren. Scenografisk arbejder *Ung dansk fotografi '24* henimod et udtryk, hvor værkerne sidestilles i præsentationen – uagtet om de er i bevægelse eller er fastfrosset – for dermed at rette opmærksomhed på indholdet af det afbildede materiale. Vores ønske er at bruge udstillingen som et sted for diskussion og refleksion, hvor spørgsmål omkring det formelle fotografi tilsidesættes, og vægten i stedet lægges på de billedskabende fortællinger af levet liv i lokale og globale tider.

Om HEIRLOOM

HEIRLOOM er et kunstcenter for spørgsmål relateret til arkiver. Vi reaktiverer kunstpraksisser og samlinger og sætter dem i dialog med samtiden.

HEIRLOOM (arvestykke på dansk) er en genstand, som rejser gennem tid og generationer, ladet med skiftende betydninger. Værdien af et arvestykke er aldrig entydig, og netop forhandlingen omkring hvad der tildeles værdi afspejler HEIRLOOMs tilgang til at åbne arkivet.

HEIRLOOM ønsker at sikre en større mangfoldighed i de historier der indsamles og en mere kritisk stillingtagen til materialet, som indlejres i kulturarven. Ambitionen er at kaste lys på hidtil usynlige forbindelser og at kontekstualisere nye blikke på historiefortællingerne.
www.heirloom-caa.org

Young Danish Photography '24

By Stine Hebert and Johanne Løgstrup,
HEIRLOOM center for art and archives

We document our lives and surroundings with our phones' cameras more than ever, and there is no doubt that photographs remain an integral part of our daily lives. Meanwhile, the way we interact with pictures once they are taken has changed drastically since the era of the analogue camera. We no longer develop the pictures we take. Instead, they stay on screens—for most of us, our sole interface—fundamentally shaping how we engage with photography today.

We now distribute and consume images through screens, and any discussion of materiality in relation to photography seems to belong to the dusty family albums of the past. The built-in technology of the smartphone's pocket camera can enhance older images and manipulate the appearance of what we see, potentially severing the subject entirely from the notion of an original 'here and now'. The temporality once embedded in printed photos, fading over time, can no longer be discerned, and as a result, when we look at a photograph in 2024, our gaze often meets an empty horizon.

Technological and economic developments have also made us more aware of global connections across time. We no longer live in parallel timelines around the globe but coexist in a single global present. These experiences are reflected in our culture and palpable in the art produced today.

Young Danish Photography '24 takes stock of photography through the works of six artists and collectives, all of whom share a critical stance towards rigid ideas about linear temporality and chronology. In line with HEIRLOOM's curatorial approach, the exhibition seeks to suspend the need to categorise in terms of young or old, Danish or global, contemporary or historical, and

thereby to liberate and renegotiate the value placed on these categories throughout history.

The exhibition features a stream of images, blending new productions with existing works. All contributions are presented as projections, encountering the viewer head-on. The staging of *Young Danish Photography '24* strives to juxtapose, displaying works side by side regardless of whether they are moving or still, to draw attention to the content of the subjects portrayed. Our aim is to activate the exhibition as a place for conversation and reflection, where questions around the formal qualities of photography are set aside in favour of a focus on the visually generative stories of lived experience in local and global times.

About HEIRLOOM

HEIRLOOM is an art center dedicated to questions regarding archives. We reactivate art practices and collections, bringing them into dialogue with the present.

An heirloom is an object that travels through time and generations, imbued with ever-changing meaning, its value never clear-cut. This ongoing negotiation of meaning and value reflects HEIRLOOM's approach to opening up archives.

HEIRLOOM seeks to broaden the diversity of the stories collected and encourage a more critical engagement with the material embedded in cultural heritage. Our ambition is to shed light on previously unseen connections and offer new perspectives on and contexts for the stories told.
www.heirloom-caa.org

Ánitá Beikpour

Walk With Me, 2017

Film, 28 min.

I filmen *Walk With Me* rejser filminstruktør Ánitá Beikpour tilbage i tiden for at opleve et Iran, hun aldrig har befundet sig i. På denne rejse vil hun opklare, hvorfor hendes bedstefar tog sit eget liv, da han kom til Danmark. Beikpour tager helt bogstaveligt hans ansigt på, og bærer et forstørret papmaché-hoved som forestiller bedstefaren i sin udforskning af sorgens mange skikkelser. Gennem forskellige scener møder hun mennesker, som har kendskab til bedstefarens flugt fra livet og de udfordringer, der hører med til at flygte fra ens eget hjemland. Herigennem lærer Beikpour både sin bedstefars og sin egen historie bedre at kende.

Ánitá Beikpour er en dansk-iransk filminstruktør. Beikpour arbejder med både fiktion, dokumentarfilm, skulpturer, performances og video. Hun beskæftiger sig oftest med personlige og politiske emner såsom personlig frihed, flugt og hjemve. Hun fortæller om sin praksis: "Jeg ser det som en livsopgave at blive ved med at belyse disse følelsesmæssige emner på nyskabende, nysgerrige og magiske måder." Beikpour er medstifter af *The Union* – et kulturarbejderforbund for racialiserede kunstnere i Danmark. Beikpour er i øjeblikket i gang med sin første fiktionsfilm.

In the film *Walk With Me*, director Ánitá Beikpour embarks on a journey back in time to experience an Iran she has never personally experienced. On this journey, she seeks to uncover why her grandfather took his own life when he came to Denmark. Beikpour quite literally puts on his face, wearing an enlarged papier-mâché head representing her grandfather as she explores the many figurations of grief. The film follows her encounters with people familiar with her grandfather's escape from life and the difficulties of fleeing one's homeland. In this process, Beikpour gains a deeper understanding of both her grandfather's story and her own.

Ánitá Beikpour is a Danish-Iranian filmmaker working across fiction, documentary, sculpture, performance and video. Her work often addresses personal and political themes such as personal freedom, exile and homesickness. Regarding her practice, she notes: 'I see it as my mission to continually shed light on these emotional topics in innovative, curious and magical ways.' Beikpour is co-founder of *The Union* – a cultural workers' union for racialised artists in Denmark. Beikpour is currently working on her first fictional film.

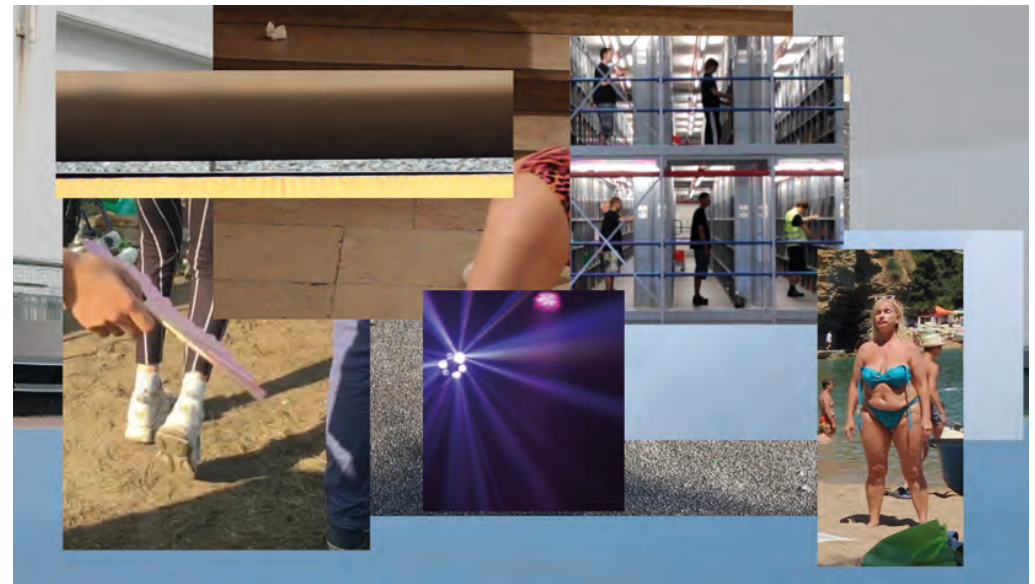
Instruktør / Director: Ánitá Beikpour
Producent / Producer: Nanna Nyboe Tabor
Filmfotograf / Director of Photography: Annika Aschberg
Klip / Edit: Mik Stampe
Lyddesign / Sound design: Catrine Le Dous
Maske lavet af / Mask made by: Mads Borre

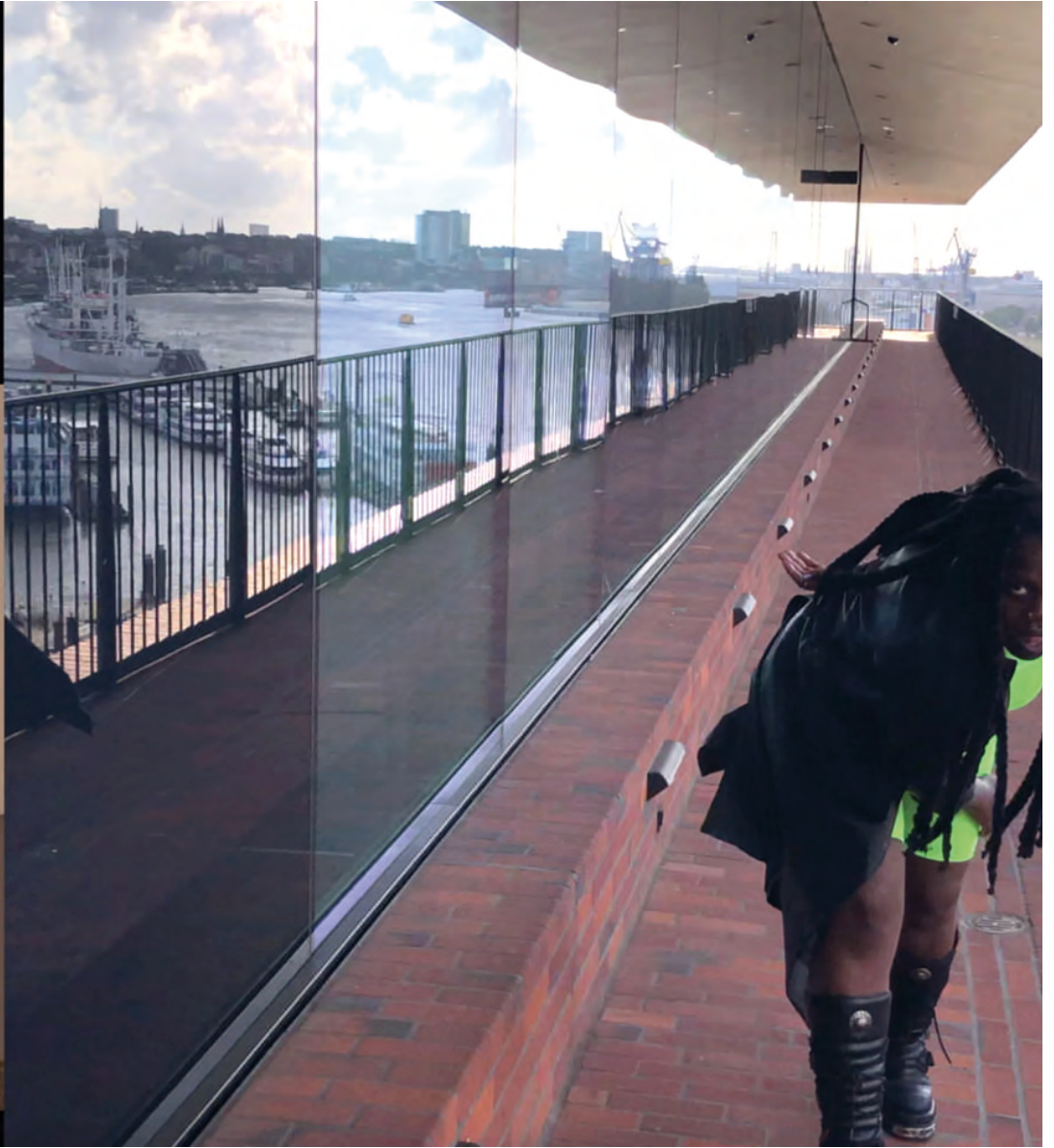
Out of Order, 2024
Video, 12 min.

Liesel Burisch er kunstner, skribent og fødselsaktivist med base i København og Berlin. Med et dokumentarisk fokus udforsker de, hvordan hverdagsøjeblikke kan portrætteres og fiktionaleseres. Værkerne beskæftiger sig med det æstetiske og koreograferede i rutiner, gentagelser og natteliv. Igennem Burischs praksis kildres nære relationer og tilknytning til steder på en måde, der afslører ambivalensen mellem omsorg og kontrol, fysisk styrke og vilje, instinkt og manipulation. Undersøgelsen af disse modsætninger skaber plads til at reflektere over muligheden for en overordnet forståelse og empati gennem kollektiv samhørighed.

Liesel Burisch is an artist, writer and birth activist based in Copenhagen and Berlin. With a documentary focus, they explore how everyday moments can be portrayed and fictionalised. Their works examine the aesthetics and choreography of routines, repetitions and nightlife. In Burisch's practice, close relationships and attachments to places are depicted in a way that reveals the ambivalence between care and control, physical strength and will, instinct and manipulation. This study of contradictions creates space to reflect on the potential for broader understanding and empathy through collective connectedness.

Video: Liesel Burisch
Lyd / Sound: Alcuin Stevenson
Medvirkende / With: Myriam Lucas, Cajsa Godée, Madeleine Nyoma,
Jesseline Preach, Ea Stjernholm, Marga Alfeirão, Louise Kjølse
Tak til / Thank you: Oria Douglas-Hamilton, Neon Roller Monsters Tokyo,
Rebub Germany, Studio Manon Beriot

Lydia Ö Diakité

Cry Baby, 2020

Video, 18:30 min.

Cry Baby består af en splitscreen af 11 GIF'er, små korte sammenklippede billeder som kører ud-i-et, samt et lydspor. Værket udspringer af Lydia Ö Diakité's eget forhold til gråd, som en måde at heale på, som fører til en frigørelse fra internaliseret racisme og undertrykkelse. I et tætbevokset landskab performs 11 forskellige glitchede scener gennem gråd, meditation og dans, mens en messende Diakité's i lydsporet taler om grådens helende kraft. *Cry Baby* åbner op for spørgsmål om kropslig erfaring, når tårerne får lov at trille, og hvordan denne forløsning samler og healer fælles traumer, som for Diakité er forbundet til afro-diaspora og en fælles forhistorie.

Lydia Ö Diakité er en kunstner, som arbejder på tværs af forskellige medier som koreografi, performance, video, tekst og installationer for at udtrykke komplekse fortællinger. Via et sort feministisk blik fokuseres der i værkerne på temaer som identitet, magt, arv, sociale og popkulturelle referencer og performative bevægelser. Diakité siger selv om sin praksis: "Kroppen er altid i centrum, både når det er min egen, som repræsentation eller betragterens krop og dennes oplevelse." Diakité er medstifter af Dance Cooperative, en platform og et studio, drevet af 13 performance-kunstnere i København og er en del af *The Union Collective* - der arbejder med at opbygge en de-kolonial og antiracistisk diskurs indenfor kunst- og kulturscenen i Danmark.

Cry Baby consists of a split screen showing 11 GIFs—short, looping clips—accompanied by a soundtrack. The work stems from Lydia Ö Diakité's personal relationship to crying as a form of healing, leading to a liberation from internalised racism and oppression. In a dense landscape, 11 glitched scenes are performed through crying, meditation and dance, while Diakité chants about the healing power of weeping. *Cry Baby* raises questions about bodily experience when tears are allowed to flow, and how this release can unify and heal collective trauma, which for Diakité are linked to the African diaspora and a shared history.

Lydia Ö Diakité is an artist working across multiple media, including choreography, performance, video, text and installation, to convey complex narratives. Through a Black feminist lens, Diakité's works address themes including identity, power, heritage, social and pop-cultural phenomena and performativity. Regarding their practice, Diakité says: 'The body is always at the centre, whether it's my own body, as representation, or the viewer's body and their experience.' Diakité is a co-founder of Dance Cooperative, a platform and studio run by 13 performance artists in Copenhagen, and part of *The Union Collective*, which seeks to build a decolonial and antiracist discourse in Denmark's art and culture scene.

Koncept, performance, tekst, fotoredigering og production /
Concept, performance, text, photo editing and production: Lydia Östberg Diakité
Musik / Music: Ribka Pattinama Coleman
Lydproduktion og fotograf / Sound Production and Photographer: Holger Hartvig
Kostume / Costume: Aida Ra Mana & Lydia Östberg Diakité

I didn't cry for years
your tears are beautiful
I couldn't cry for years

Cry and talk about it baby but it ain't no use
Cry and talk about it baby but it ain't no use

*My body memory - filled with water - what happens with my tears when they leave me? will I forget and will I
forgive
if I cry.*

Do you cry on a regular
Do you cry on a regular

the healing power of releasing the water from within.
Do you get that crying is a healing power
This is for all of us who didn't cry for years

Do you cry on a regular
Do you cry on a regular

*with water we heal / for all our people who have been taken and shipped / died on the ocean / their bodies are still
part of our bodies, we are water / By crying we mourn and celebrate us living / the healing power of releasing the
water from within / crying is a healing power*

Save your tears
In them I can see the ocean
In the ocean the universe reflects itself
you know it is within you.

Do you get that crying is a healing power
This is for all of us who didn't cry for years

for us who have gotten oceans in between.

Patterns
för oss som har blivit separerade av vatten.
Mönster

It was never meant for us to be separated
I want to invite you to your feelings
I want to invite you to cry

Patterns
oppressor behaviors is like jeans worn by everyone
My ass is always too big to be corrected.

And now
Dancing for you
Echos of liberation moves in my body.
Dancing for you

As I dance for me
Don't be shy
Fuck racism

We were never meant to be separated
Patterns why can't I cry

Wavy streams of trauma sipping out of my eyes
Why does it feel so good?
Don't cry for me

Don't shed a tear
cry and talk about it baby - but it ain't no use
So dry your tears I say

Patterns

Because I know
Somewhere deep down in my heart
I still love you

Wawaaaaaaaaaaaaähähähhhhhhh.....

Det gör ont. Mina tårar pressar på, halsen tjocknar som vid en riktigt dålig förkylning och jag får inte gråta. Inte en tår.
De rinner ned. Jag kan inte kontrollera dem. En två tre. Torkar bort. Tippar huvudet på sne för att prova en ny taktik.
Den rinner ut från utsidan av ögat istället. Jag kollar nu in i hans svarta ögon. Små som kärnor i ett plommon. Jag ser
att han också vill gråta. Jag frågade. Han svarade inte. Han svarade att han älskar mig. Nej, han svarade med att han
inte vet vad han ska ge mig.
Vad kan han ge mig?
Han svarade.

Han sa: Jag älskar dig.

Han sa: jag var aldrig där och mitt hjärta gör ont men jag glömde dig aldrig.

Vi tittar på varandra. Han säger "don't cry". Jag säger, "det får jag visst".

Det gör ont. Jag är ledsen. Jag räknade dagarna tills du skulle ringa, komma och hämta mig, något tecken på att
du inte glömt mig.

Vi grät tillsammans nästan varje kväll, de tårarna har aldrig varit tyngre.

*My body memory - filled with water - what happens with my tears when they
leave me? Why did you leave me
Patterns.*

*My body memory - filled with water - what happens with my tears when they
leave me? Why did you leave me
We were never meant to be separated*

*My body memory - filled with water - what happens with my tears when they
leave me? We were never meant to be separated (I preferee crying)*

Hold my hand tell me I look fresh
realizing my trauma
My heart is open now

Save your tears
In them I can see the ocean
In the ocean the universe reflects itself
you know it is within you.

*I'm just so upset because
I.. I can't cry because I'm a gangsta but I'm really fucking upset
look at me, I look so fucking good but I'm not going nowhere*

Why
Why are we told not to cry?

I prefer crying
Hold my hand
Tell me I look fresh
laugh at my snort
Cause all that slime is
Releasing my trauma
Why
What
My heart is now open

Do you cry on a regular

Waterfall
Wet face

What does it do
What does it do
Releasing stress
mhmm
Don't hold back your tears
mhmm

du var mitt hopp
där nere på botten
ligger kärleken och tittar på mig

patterns
why can't I cry
When it hurts so bad so bad
why does it feel so good?
patterns
wavy streams of
trauma sipping out of
my eyes why does it
feel so good?
patterns
this is for all of us who can't cry
I want to invite you to your feeling
I want to invite you to cry
you don't have to be shy
your tears are beautiful
I didn't cry for years
your tears are beautiful I
couldn't cry for years
will I forget and will I forgive
if I cry

do you cry on a regular

Before Forgetting

Exiting The Law And Entering Revolution, 2024
Video, 7:27 min.

Filmkollektivet Before Forgetting har til udstillingen produceret en ny videoinstallation der undersøger om der findes steder for modstandsbevægelser i dag i det globale nord. Gennem genkendelige hverdagsagtige sekvenser fra et storbyliv, hvor kameraet panorerer gennem kontorlandskaber og filmer containerskibes bevægelser, observeres næsten automatiske procedurer, der reproducerer en given social orden. Langsomt begynder en dialog mellem to anonyme stemmer, som taler om muligheden for modstand i dag. I pludselige skift fra de panorerende billeder af byens arbejdsliv begynder forskellige filmede sekvenser fra samtidens modstandsbevægelser at udfolde sig, og klippene intensiveres.

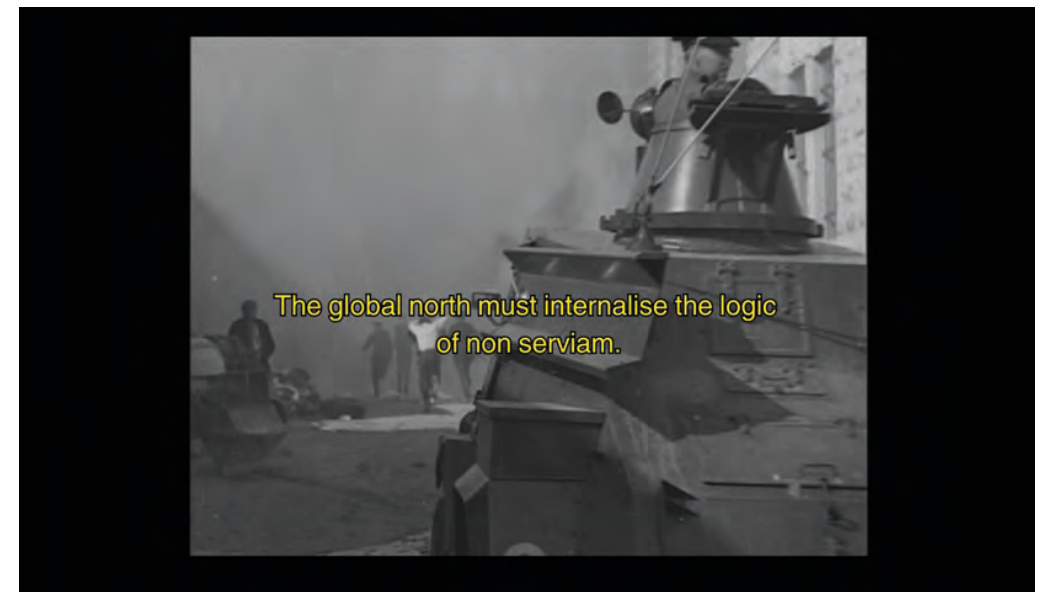
Before Forgetting udtrykker tankerne bag værket således: "Vores arbejde udspringer af erkendelsen af, at vores livsstil i de nordlige storbyer er bygget på imperialistisk udnyttelse og voldelig opretholdelse af et uretfærdigt hierarki, skjult som 'global sikkerhed' og 'den regelbaserede orden'. Selv som aktivister og medlemmer af solidaritetsbevægelser er vi stadig fanget bag de tilsyneladende uigennemtrængelige mure i en social orden, der er skabt til at udnytte, fængsle og myrde for at opretholde det globale hierarki, vi selv drager fordel af."

Before Forgetting er en interdisciplinær, transkontinental gruppe af filminstruktører, billedkunstnere, forfattere, akademikere og aktivister, som i flere år har organiseret sociale og politisk orienterede filmevents og workshops i Danmark. I deres arbejde sætter de fokus på filmarkivmateriale om revolutioner og modstandsbevægelser, der ikke er vist før i en dansk kontekst. Gruppen har base i København, men flere af medlemmerne er bosat i Berlin, Marseille, Cairo, New York og Californien.

For the exhibition, film collective Before Forgetting has produced a new video installation exploring whether there is room for resistance movements in the global north. Through familiar, humdrum city scenes—the camera panning across office landscapes and tracking the movements of container ships—the almost automatic procedures which reinforce the existing social order are observed. Gradually, a dialogue between two anonymous voices unfolds, discussing the possibilities for resistance in the present day. The panning shots of working life in the city are punctuated by scenes from contemporary resistance movements, at a pace that grows increasingly frenzied.

Reflecting on the work, Before Forgetting explains: 'Our work proceeds from the recognition that our lifestyles in northern metropolitan centres are built on imperialist exploitation and the violent preservation of an unjust hierarchy masked as "global security" and the "rules-based order". Even as activists and members of solidarity movements, we remain confined by the seemingly impenetrable walls of a social order designed to exploit, imprison and kill to sustain the global hierarchy we benefit from.'

Before Forgetting is an interdisciplinary, transcontinental group of filmmakers, artists, writers, academics and activists. For several years, they have organised socially and politically oriented film events and workshops in Denmark. Their work focuses archival footage of revolutions and resistance movements not previously shown in a Danish context. While the group is based in Denmark, several of its members are located in Berlin, Marseille, Cairo, New York and California.

Instruktør og producenter / Direction and producer: Before Forgetting
Medvirkende / Contributors : Before Forgetting

Javier Tapia

Prelude, 1918-2024 & Field day or a new landscape, 1918-2024. Kollager / collage

I sit bidrag til udstillingen viser Javier Tapia uddrag fra sit omfattende kunstneriske arkiv. Et arkiv som blandt andet består af illustrationer fra diverse kunst- og kulturhistoriske udgivelser, som i Tapias bearbejdelser bliver til nye kollageværker. Det grundlæggende tema i værkerne er repræsentationen af det koloniserede subjekt. Billeder fra klassiske frisemalerier med stærke referencer til det europæiske landskabsmaleri bliver i kollagerne konfronteret med billeder, der viser parallelle historier fra andre dele af verden, og der opstår en udvidelse af repræsentationen af subjekter. Som i kollageværket *Prelude*, hvor et sammensat tropisk landskab indrammer de afbillede personer og grupper af mennesker, som alle udtrykker en forventning om noget kommende.

Javier Tapia er født i Chile, bosat i København. Tapias beskriver sit arbejde, som en serie af begivenheder i løbende ekspansion. Dele af hans værker kommenterer på problemer associeret med geopolitik og kunstens rolle i den lokale og globale kultur, hvor identitet spiller en central rolle. I sin praksis anvender Tapia video, fotografi, tegning og kollage, som komplementerer hinanden. Værkerne bliver til i fortløbende bearbejdelser, som ofte strækker sig over længere tid.

In his contribution to the exhibition, Javier Tapia presents excerpts from his extensive artistic archive, which includes illustrations from various art and cultural history publications. Through Tapia's reworkings, these are transformed into new collage pieces. The central theme of these works is the representation of the colonised subject. In the collages, images from traditional frieze paintings with strong references to European landscape painting are juxtaposed with images revealing parallel histories from other parts of the world, expanding the representation of the subjects. This approach is evident in the collage *Prelude*, where a composite tropical landscape frames individuals and groups, all of whom convey an anticipation of something yet to come.

Javier Tapia, born in Chile and based in Copenhagen, describes his work as a chain of events in constant expansion. Parts of his practice address issues related to geopolitics and the role of art in both local and global culture, with identity as a key theme. In his practice, Tapia uses video, photography, drawing and collage, often in complementary ways. His works evolve through ongoing processes, often unfolding over extended periods of time.

Siden til højre / Page right: *Country side 1*, 2018 – 2024. Variable størrelser / Variable sizes.
Kollage på papir - overført til digitalt format / Collage on paper – transferred to digital format.
Fotodokumentation / Photo documentation: Juan Hein

Næste side til venstre / Next page left: *Village*, 2018 – 2024. Variable størrelser / Variable sizes.
Kollage på papir - overført til digitalt format / Collage on paper – transferred to digital format.
Fotodokumentation / Photo documentation: Juan Hein

Næste side til højre / Next page right: *Country side 2 - Twin Peaks version*, 2018 – 2024.
Variable størrelser / Variable sizes.
Kollage på papir - overført til digitalt format / Collage on paper – format/medium to digital.
Fotodokumentation / Photo documentation: Juan Hein

Tak til / Thank you: Ernesto Krag, Anne Hiort & Juan Hein

Barly Tshibanda / The Bridge Radio

Don't Lose Your Soul, 2024
Video, 20 min.

Videoværket *Don't Lose Your Soul* tager udgangspunkt i fortællinger omkring vand og menneskers bevægelse via vandveje. Tshibanda undersøger den nutidige neo-koloniale logik omkring 'border spectacle', et udtryk som bruges om den måde migranter og flygtninge behandles på, når de forsøger at krydse grænser til bl.a. Europa. I værket giver Tshibanda stemmer til et lille udvalg af dem, som bevæger sig ud på de farefulde rejser med håbet om et bedre liv. Tshibanda har indsamlet fortællingerne på rejser fra syd til nord, over Middelhavet, fra Senegal til Algeriet og videre fra Lampedusa til København.

Tshibanda siger om arbejdet med dette værk: "Hvor mange frygter våben, bomber og menneskets ondskab, frygter jeg også vand og at drukne. Vand er dette smukke billede af uendelighed, så naturligt og ikke muligt at stoppe eller skabe hegn omkring. Det vil altid finde vej. Det har den utrolige kraft at kunne bevæge sig gennem alt og overalt. Lige som vand kan man ikke stoppe mennesker fra at bevæge sig, af den simple grund, at vi alle er naturlige migranter og det ligger dybt forankret i os."

Barly Tshibanda er billedkunstner, grafisk designer og danser fra Congo, bosat i København. I sin praksis er Tshibanda optaget af spørgsmål, der vedrører mennesker og natur fra et migrationsperspektiv. Tshibanda er en del af The Bridge Radio, et radiokollektiv bestående af tidligere og nuværende asylansøgere i Danmark. *Don't Lose Your Soul* er blevet til i et samarbejde med kollektivet.

The video work *Don't Lose Your Soul* explores stories of water and human movement along waterways. Tshibanda investigates the modern-day neo-colonial logic behind the 'border spectacle', a term used to describe how migrants and refugees are treated when trying to cross borders into Europe, for instance. In the work, Tshibanda gives voice to a small group of individuals who venture out on perilous journeys in search of a better life. The stories were collected during travels from south to north, across the Mediterranean, from Senegal to Algeria, and onwards from Lampedusa to Copenhagen.

Regarding the piece, Tshibanda says: 'While many fear weapons, bombs and human cruelty, I also fear water and drowning. Water represents a beautiful image of infinity—natural and impossible to stop or fence in. It will always find a way. It has the incredible power to move everywhere, pass through everything. Just like water, one cannot stop people from moving, simply because we are all natural migrants—movement is deeply ingrained in us.'

Barly Tshibanda is an artist, graphic designer and dancer from Congo, based in Copenhagen. Tshibanda's practice focuses on issues concerning people and nature from a migration perspective. Tshibanda is part of The Bridge Radio, a radio collective made up of former and current asylum seekers in Denmark. *Don't Lose Your Soul* has been created in collaboration with the collective.

Ung dansk fotografi / Young Danish Photography 1998 - 2024

2024

Ánitá Beikpour / Liesel Burisch / Lydia Ö
Diakité / Before Forgetting / Javier Tapia /
Barly Tshibanda / The Bridge Radio

2023

Ada Ada Ada / Salih Basheer / Sarah
Hartvigsen Juncker / Louise Herrche Serup /
Minh Ngoc Nguyen / Ville Vidø

2022

Aysha Amin / Jupiter Child / Nina Sikkersøq /
Mike Spooner / Ida Dorthea Thorrud

2021

Liv Latricia Habel / Tore Hallas / Mathieu J.
H. Hansen / Signe Rohardt Lund / Michael
C. Madsen / Luna Scales

2020

Lotte Bækgaard / Christine Clemmesen /
Nanna Navntoft / Niels Østergaard Munk /
Marie Anine Møller / Birk Thomassen /
André Viking

2019

Louise Haugaard Jørgensen / Jeppe Lange
/ Søren Lilholt / Emilie Lundstrøm / Alexander
Arnild Peitersen / Rosalina Kruse Serup

2018

Maria Kristín H. Antonsdóttir / Hulda Sif
Ásmundsdóttir / Julia Jayko Fosslund /
Lisbeth Johansen / Dan Frisk Petersen

2017

Karen Bohøj / Stine Gro / Anna Weber
Henriksen / Christiane Helsted Juul /
Nanna Krogh Lauritsen / Diana Lindbjerg /
Mark Tholander / Simone Alexandra Ærsøe

2016

Lina Hashim / Mads Holm / Lærke Posselt
/ Sarah Riisager / Tinne Zenner

2015

Christian Danielewitz / Julie Nymann /
Anu Ramdas / Gro Sarauw / Amalie Smith
/ David Stjernholm

2014

Ida Arentoft / Albert Elm / Julie Born
Schwartz / Asbjørn Skou

2013

Julie Boserup / Ismar Cirkinagic / Joachim
Fleinert / Lone Eriksen / Ditte Haarløv
Johnsen / Sofie Amalie Klougart / Malene
Nors Tardrup / Ditte Knus Tønnenes /
Bettina Camilla Vestergaard

2011/2012

Alen Aligrudic / Lars Dyrendom / Gudrun
Hasle / Marie Kølbæk Iversen / Helene
Ringkjær Pedersen / Eva Marie Rødbro /
Jacob Tækker

2010

Albert Grøndahl / Absalon Kirkeby /
Helene Koch

2009

Lisa Marker / Lea Porsager / Alexander
Tillegreen / Marianne Vierø

2008

Lotte Fløe Christensen / Christina Glob /
Johan Rosenmunthe / Gina Zacharias

2007

Casper Balslev / Mette Bersang / Mie Riis
Christiansen / Louise Bøgelund Saugmann
/ Jacob Vinamata Jessen

2006

Thomas Bangsted / Anders Find / Anne
Lass / Lasse Ernlund Lorentzen

2005

Jacob Hunosøe / Astrid Kruse Jensen /
Dorthe Jeppesen Muxoll / Myne
Søe-Pedersen

2003

Jes Holm / Adam Jeppesen / Rosemara Rex
/ Ada Bligaard Søby / Ebbe Stub Wittrup

2002

Jaspar Carlberg / Carina Johnsen / Sara
Thiesen / Camilla Holmgren / Jannie
Weimar

2000

Charlotte Kim Boed / Christina Hebe / Tim
Jørgensen / Simon Dybbroe Møller / Rune
Pedersen / Trine Søndergaard

1999

Stine Gøtrik / Susanne Lin Jensen / Søren
Lose / Dror Kasinsky / Tine Maria Koefoed

1998

Stine Barr Prebensen / Jacob Fuglsang
Mikkelsen / Charlotte Haslund-Christensen
/ Tine Hauch-Fausbøll / Rikke Løwenstein

Denne publikation er udgivet i forbindelse med udstillingen / This publication is published on the occasion of the exhibition:

Ung dansk fotografi '24
Young Danish Photography '24

Deltagende kunstnere /
Participating artists:
Before Forgetting
Anitá Beikpour
Liesel Burisch
Lydia Ö Diakité
Javier Tapia
Barly Tshibanda / The Bridge Radio

Udstillingsperiode:
2. november – 15. december 2024
Exhibition period:
November 2 – December 15 2024

Fotografisk Center
Staldgade 16
1699 København V
www.fotografiskcenter.dk

FOTO- GRAFISK CENTER

Fotografisk Center:
Direktør / Director: Signe Kahr Sørensen
Gæstekurator *Ung dansk fotografi '24* /
Guest curator *Young Danish Photography '24*: HEIRLOOM center for art and archives
Kuratorassistent / Curatorial assisant:
Katrine Christensen
Layouter / Graphic Design: Kevin Broadbery
Bogholder / Accountant: Rikke Berg
Studentermedhjælper / Student assistant:
Laura Lise Houmann
Udstillings- og formidlingsassistenter /
Exhibition and communication assistants:
Helena Helveg Petersen, Jirina Hribalova,
Malene Præstmark
Installeringsteam / Installation team:
DGI Byen

Publikation / Publication:
Redaktører / Editors: Signe Kahr Sørensen,
Johanne Løgstrup, Stine Hebert
Tekster / Texts: Johanne Løgstrup,
Stine Hebert, Louise Wolthers &
Signe Kahr Sørensen
Oversættelse / Translation:
Jennifer Russell

Tryk / Print: Skive Offset
Udgiver / Publisher: Fotografisk Center
Oplag / No. of copies issued: 1.000
ISBN 978-87-94551-02-1

Ung dansk fotografi '24 er støttet af
Statens Kunstfond og Augustinus Fonden /
Young Danish Photography '24 is
supported by the Danish Arts Foundation
and Augustinus Fonden.

Tak til Fotografisk Centers partner DGI
Byen og til Københavns Kommune som
støtter driften af Fotografisk Center /
Thank you to Fotografisk Center's partner
DGI Byen and to the City of Copenhagen
for supporting the operation of Fotografisk
Center.

